

6. Kierownik zakładu pracy obowiązany jest wyłączyć załączniki stanowiące tajemnicę państwową. Jednakowoż nie wolno wyłączać załączników znanych osobie zainteresowanej w związku z wykonywaną pracą lub zajmowanym stanowiskiem służbowym.

7. Uprawnienia określone w ust. 3 i 5 przysługują w razie wypadku śmiertelnego pracownika pozostałym po nim członkom rodziny.

§ 13. Kierownik zakładu pracy na podstawie wyników przeprowadzonych badań obowiązany jest:

- 1) omówić każdy wypadek z kierownikami wydziałów (oddziałów) zakładu pracy, zwracając uwagę w szczególności na to, czy wypadki nie powtarzają się na tych samych stanowiskach lub przy tych samych typach maszyn i urządzeń technicznych,
- 2) zarządzić zastosowanie właściwych środków zapobiegawczych oraz środków mających na celu poprawę warunków bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 3) określić osoby odpowiedzialne za wykonanie wydanych zarządzeń,
- 4) zawiadomić radę zakładową oraz zakładowego społecznego inspektora pracy o wydanych zarządzeniach,
- 5) zastosować właściwe środki wobec pracowników winnych spowodowania wypadku.

§ 14. Nadrzędne jednostki organizacyjne nad zakładami pracy, a w szczególności zjednoczenia, obowiązane są badać kształtowanie się wypadkowości przy pracy w podległych im zakładach pracy i wydawać wytyczne w zakresie poprawy warunków pracy oraz wykrywania przyczyn i zapobiegania wypadkom przy pracy.

§ 15. Jednostki nadrzędne nad zakładami pracy w porozumieniu z nadrzędnymi organizacjami związkowymi mogą w poszczególnych przypadkach powoływać komisje powypadkowe w składzie innym niż określony w § 7, zwłaszcza jeżeli dany wypadek ma charakter wyjątkowy lub zachodzi potrzeba wyjaśnienia skomplikowanych problemów technicznych.

§ 16. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych mogą wydawać zarządzenia dostosowujące przepis § 7 do szczególnych warunków występujących w podległych im lub przez nich nadzorowanych zakładach pracy.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

282

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 7 listopada 1966 r.

w sprawie organów kolegialnych technicznej wyższej szkoły zawodowej.

Na podstawie art. 43 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. Nr 16, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organami kolegialnymi technicznej wyższej szkoły zawodowej są:

- 1) rada szkoły,
- 2) rady wydziałów,
- 3) rady roku.

§ 2. 1. Rada szkoły jest organem doradczym rektora; rektor zasięga opinii rady szkoły we wszystkich sprawach o istotnym znaczeniu dla szkoły, a w szczególności dotyczących:

- organizacji i rozwoju szkoły oraz jej funkcjonowania w zakresie dydaktycznym i wychowawczym,
- realizacji zadań szkoły i jej jednostek organizacyjnych oraz oceny wyników ich pracy,
- planów studiów i programów nauczania,
- potrzeb kulturalnych i bytowych studentów,
- budżetu szkoły i rozdziału środków budżetowych między poszczególne jednostki organizacyjne szkoły,
- obsady kierowniczej jednostek organizacyjnych szkoły oraz rozwoju młodej kadry dydaktycznej.

2. W skład rady szkoły wchodzi: rektor (prorektorzy), dziekani wydziałów, po dwóch przedstawicieli każdej rady wydziału, wybranych w głosowaniu tajnym na okres roku szkolnego, oraz dyrektor administracyjny i kierownik studium wojskowego.

3. W posiedzeniach rady szkoły uczestniczy przedstawiciel zakładowej organizacji związkowej; za zgodą rektora

mogą uczestniczyć także inne osoby, którym przysługuje głos doradczy.

4. Przewodniczącym rady szkoły jest rektor.

5. Posiedzenia rady szkoły zwołuje rektor co najmniej raz na dwa miesiące z wyjątkiem wakacji letnich.

§ 3. 1. Rada wydziału jest organem doradczym dziekana; dziekan zasięga opinii rady wydziału we wszystkich sprawach o istotnym znaczeniu dla wydziału, a w szczególności dotyczących:

- organizacji i rozwoju wydziału oraz jego funkcjonowania w zakresie dydaktycznym i wychowawczym,
- projektów planów studiów i programów nauczania,
- rozwoju młodej kadry dydaktycznej wydziału,
- potrzeb kulturalnych i bytowych studentów,
- rozdziału środków budżetowych w ramach wydziału.

2. W skład rady wydziału wchodzi: dziekan (prodziekan), kierownicy zespołów przedmiotowych istniejących na wydziale, opiekunowie roku oraz profesorowie i docenci zatrudnieni na wydziale.

3. W posiedzeniach rady wydziału mogą brać udział — za zgodą dziekana — inne osoby, którym przysługuje głos doradczy.

4. Przewodniczącym rady wydziału jest dziekan.

5. Posiedzenia rady wydziału zwołuje dziekan co najmniej raz na dwa miesiące z wyjątkiem wakacji letnich.

§ 4. 1. Rada roku rozpatruje sprawy związane z nauczaniem i wychowaniem studentów oraz przedstawia dziekanowi wydziału wnioski o zaliczenie studentom poszczególnych semestrów.

2. W skład rady roku wchodzi wszyscy pracownicy naukowo-dydaktyczni prowadzący zajęcia w danym roku (semestrze) na odpowiednim wydziale.

3. Przewodniczącym rady roku jest opiekun roku wyznaczony przez dziekana.

4. Posiedzenia rady roku zwołuje dziekan wydziału lub wyznaczony przez niego opiekun roku w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz w miesiącu.

5. Dziekan może zapraszać na posiedzenia rady roku przedstawicieli organizacji młodzieżowych działających na terenie szkoły.

§ 5. Opinie i wnioski organów, o których mowa w § 2—4, podejmowane są zwykłą większością głosów, przy obecności co najmniej połowy członków tych organów.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkolnictwa Wyższego: *H. Jabłoński*

283

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SZKOLNICTWA WYŻSZEGO, ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ, OŚWIATY, KULTURY I SZTUKI ORAZ PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 8 listopada 1966 r.

w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej studentów szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych.

Na podstawie art. 82, art. 7 ust. 7 i art. 55 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. Nr 16, poz. 114) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o wyższych szkołach artystycznych (Dz. U. Nr 20, poz. 88) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Przepisom rozporządzenia podlegają:

- 1) studenci szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych oraz
- 2) osoby, które uczęszczają na studia i kursy, o których mowa w art. 52, 53 i 54 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym.

2. Przepisy rozporządzenia nie mają zastosowania do słuchaczy studiów i kursów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli słuchacze ci są równocześnie pracownikami naukowo-dydaktycznymi szkoły.

§ 2. Ilekroć w dalszych przepisach rozporządzenia jest mowa bez bliższego określenia o:

- 1) obwinionym — należy przez to rozumieć studentów szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych oraz osoby wymienione w § 1 ust. 1 pkt 2, przeciwko którym wszczęte zostało postępowanie dyscyplinarne,
- 2) ministrze — należy przez to rozumieć ministra sprawującego nadzór nad szkołą wyższą, a w odniesieniu do wyższych szkół wychowania fizycznego — Przewodniczącą Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki,
- 3) komisjach dyscyplinarnych — należy przez to rozumieć komisje dyscyplinarne dla studentów oraz odwoławcze komisje dyscyplinarne dla studentów,
- 4) szkole — należy przez to rozumieć szkołę wyższą i wyższą szkołę zawodową,
- 5) stronach — należy przez to rozumieć obwinionego i rzecznika dyscyplinarnego.

§ 3. 1. Wszczęcie postępowania karnego lub karno-administracyjnego oraz wymierzenie w tym postępowaniu kary nie stanowi przeszkody do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i wymierzenia kary dyscyplinarnej za ten sam czyn.

2. Jeżeli o ten sam czyn wszczęto postępowanie karne lub karno-administracyjne, komisja dyscyplinarna może zawiesić postępowanie dyscyplinarne, jeżeli uzna, że w postępowaniu dyscyplinarnym nie da się ustalić z dostateczną pewnością okoliczności faktycznych będących przedmiotem rozpoznania. Komisja dyscyplinarna może w każdej chwili podjąć zawieszone postępowanie.

3. W razie zbiegu postępowania dyscyplinarnego z innym postępowaniem dyscyplinarnym stosuje się przepis ust. 2.

4. W stosunku do studentów odbywających szkolenie wojskowe i podlegających z tego tytułu wojskowemu przepisom dyscyplinarnym wymierzenie kary dyscyplinarnej przewidzianej w Regulaminie dyscyplinarnym Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nie stanowi przeszkody do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i wymierzenia kary dyscyplinarnej na podstawie niniejszego rozporządzenia, jeżeli czyn jest równocześnie przewinieniem w rozumieniu przepisów ustawy o szkolnictwie wyższym.

§ 4. 1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego ani wydać orzeczenia uznającego winę i wymierzającego karę, jeżeli od chwili popełnienia czynu upłynęło więcej niż 2 lata. Gdy o ten sam czyn było prowadzone postępowanie karne, dwuletni termin liczy się od dnia prawomocnego zakończenia tego postępowania.

2. Po upływie 1 roku od dnia opuszczenia przez studenta szkoły nie można prowadzić postępowania dyscyplinarnego, chyba że student podejmie ponownie studia, chociażby w innej szkole, przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1.

3. Rektor może wstrzymać wydanie dyplomu obwinionemu, przeciwko któremu toczy się postępowanie dyscyplinarne, do chwili zakończenia tego postępowania.